

afløse Fæstetvungen med en Fjerdedel; men han kunde lade den forsvinde af sig selv ved at bortfæste Gaarden engang endnu, og naar de 20 Aar da vare omme, smuldbrede Fæstetvungen hen uden nogensomhelst Indløsning. Da tror jeg rigtigt nok, at det Underændringsforslag, som vi have stillet til den ærede Ministers Forslag, er langt gunstigere for Fæsterne, end det vilde have været, som det ærede Medlem var med til at foreslåa for Gul. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan stille det, vi have foreslaaet, frem som noget saa Forførdeligt, da han selv har været med til at foreslaa Noget, der var endnu værre, og jeg tror rigtigt nok, at efter at det nu er kommet til at stille sig saaledes, maa det være klart for Enhver, hvor overordentlig heldigt det var, at man ikke kom til Afstemning over Sagen, da den første Gang forelaa til 3die Behandling her, men blev udfat, og at man fik Tid til at overveie, hvad der virkelig laa i det Forslag, der var stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, og som derfor vistnok ogsaa havde stor Sandsynlighed for at gaa igjennem. — Jeg har glemt, at jeg endnu vilde tillade mig at opfordre den ærede Minister til at yttre sig om Ændringsforslaget under Nr. 26; thi det undlod den ærede Minister, da han havde Ordet, og det vil dog rimeligvis faa nogen Indflydelse paa Afstemningen, hvorledes den ærede Minister maatte yttre sig om dette Punkt.

Scavenius: Den ærede Minister undrede sig over de Angreb, eller i alt Fald den Forundring, som hans og Regjeringens Stilling havde opvakt hos forskjellige Sider her i Thinget. Jeg tror imidlertid, at, naar man vil gjenneogaa, hvorledes Regjeringen har stillet sig i denne Sag, har man al mulig Grund til at forundre sig. Saa snart Ministeriet var dannet ifjor, stillede det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) en Forepørgsel til Conseilspræsidenten om, hvorledes Ministeriet vilde stille sig i Fæstesagen. Den ærede Conseilspræsident svarede derpaa, at det kunde han for Diebliffet ikke udtale noget aldeles Bestemt

om; men at Ministeriet vilde have sin Opmærksomhed paa det Næste henvendt paa denne Sag, tage den under Overveielse og anstille de fornødne Underfølgelser for at komme til et bestemt Resultat om, hvorledes den skulde bære sig ad. Jeg tror virkelig, at Befolkningen, og det saavel Godseierne som Fæstebønderne, var i en vis Spænding i Sommer ved Tanken om, hvad Regjeringen vel nu vilde gjøre ved dette Spørgsmaal. Der udgik jo da Cirkulærer for at skaffe Regjeringen de Oplysninger, som den mente at savne, hvad Fæstevæsenet angik, og heraf var det allerede temmelig tydeligt, hvilken Wei Regjeringen ansaa det for rigtigt at gaa. Da vi igjen kom sammen her, var noget af det Første, der blev os forelagt, den lille Forpagtningslov, som nu er i Udvalg i det andet Thing, og den ærede Indenrigsminister udtalte da, at de Overveielser, som Regjeringen havde anstillet, nu vare naaede til det Punkt, at Regjeringen anerkjendte, at her var et Hul i Fæstelovgivningen, som burde stoppes, og derfor havde man forelagt denne Lov; men man trode ogsaa ikke at behøve at gaa videre. Forfaavidt den ærede Regjering kunde have gjort sig nogensomhelst Illusion om, at det vilde tilfredsstille den Side, som vilde videre frem i Fæstesagen, kom den snart ud af den, idet det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) forelagde os sit Lovforslag, der nu er til Behandling. Et æret Medlem her i Thinget yttrede, da det var til 1ste Behandling, at det forundrede ham, at den ærede Forslagsstiller nu havde stillet sig ganske anderledes, end han havde stillet sig ifjor; men dertil svarede da det ærede Medlem, at det ikke kunde forundre Noget. Efter den Maade, hvorpaa det Tilbud, han havde gjort ifjor, var blevet modtaget, havde han nu set sig nødsaget til at tage Skeen i en anden Haand. Jeg tror, at det ogsaa ligeoverfor det ærede Ministerium har vist sig, at det ærede Medlem har gjort fuldstændig fornuftigt og rigtigt, som han sagde, at tage Skeen i en anden Haand, thi Regjeringen er lidt efter lidt drevet videre og videre hen i at gjøre Indrømmelser i denne Sag, saa det er saa naturligt og forklarligt, at de ærede